

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/141/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011084
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011084.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom D. X, E., o návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu na uloženie ochranného dohľadu, na neverejnom zasadnutí dňa 23. januára 2024, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Nt/239/2023, zo dňa 02.10.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 02. októbra 2023, sp. zn. 6Nt/239/2023, bolo rozhodnuté tak, že

„Podľa § 76 ods. 3 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona sa odsúdenému A. B. ukladá ochranný dohľad v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. a § 51 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. uložil odsúdenému primerané obmedzenia a povinnosti spočívajúce v:

- zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok, ak nebolo uložené ochranné liečenie,
- podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve a
- zamestnať sa v čase ochranného dohľadu alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože po jeho vyhlásení proti nemu podal sťažnosť odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí. Odsúdený zhlásenú sťažnosť do konania neverejného zasadnutia krajského súdu však písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia okresného súdu, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia okresného súdu, nezistil existenciu chýb v procesnom postupe okresného súdu. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch podanej sťažnosti existenciu takýchto procesných väd nie je ani namietaná.

Pokiaľ ide o správnosť samotného výroku napadnutého uznesenia, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že v danom prípade súd rozhodoval o návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu, ktoré oprávnenie vyplýva z ustanovenia § 76 ods. 3 Tr. por.

Podľa § 76 ods. 3 Trestného zákona, súd môže na návrh prokurátora alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu uložiť odsúdenému pred skončením výkonu trestu odňatia slobody ochranný dohľad aj bez splnenia podmienok uvedených v odseku 2, ak vzhľadom na správanie počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nemožno od neho očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život.

Podľa § 78 ods.1 Trestného zákona, ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto krajský súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí, vykonanom na podklade návrhu riaditeľa ústavu, zistil, že odsúdený svojím správaním počas výkonu trestu nepreukázal, že od neho možno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život. Okresný súd z vykonaných dôkazov zistil, že odsúdený má v registri trestov celkovo 13 záznamov. Z hodnotenia ústavu okresný súd ďalej zistil, že správanie odsúdeného počas celého obdobia jeho výkonu trestu odňatia slobody bolo kolísavé, za čo bol nielen opakovane disciplinárne postihnutý, ale prišlo u neho opakovane k zmenám spôsobu výkonu trestu. U odsúdeného počas výkonu trestu dochádzalo opakovane k destabilizáciám psychického stavu, boli zaznamenané zmeny v jeho psychickom prežívaní, kedy bola potrebná psychologická a aj psychiatrická intervencia personálu, v dôsledku čoho musel byť opakovane umiestňovaný do oddielu so špecializovaným zaobchádzaním a zároveň musel u neho byť uplatňovaný program zaobchádzania intenzívnej liečebno – výchovnej starostlivosti na rešpektovanie interných noriem a uvedomovanie si osobnej zodpovednosti. V čase rozhodovania okresného súdu o uložení ochranného dohľadu vykonával odsúdený dva tresty odňatia slobody pre opilstvo, teda pre skutky, ktorých sa dopustil v stave nepričetnosti, pričom okresný súd dospel k záveru, že vzhľadom na problematické a kolísavé správanie odsúdeného sa vo výkone trestu odňatia slobody, opakované dekompenzácie psychického stavu s následnou potrebou osobitného prístupu a dohľadu nad odsúdeným počas výkonu trestu odňatia slobody, nerešpektovanie autorít, problémy odsúdeného uplatňovať svoje požiadavky legitímnym spôsobom, čo vedie v konečnom dôsledku ku konfliktným situáciám, nie je u odsúdeného možné očakávať, že povedie bez dohľadu riadny život. Z poznatkov o osobe odsúdeného a jeho správaní počas výkonu trestu okresný súd vyvodil, že vzhľadom na osobnostné nastavenie odsúdeného a jeho správanie počas výkonu trestu odňatia slobody je potrebné na odsúdeného aj po výkone trestu odňatia slobody osobitne vplývať, za účelom zvládania záťažových životných situácií.

Na základe preskúmania krajský súd zistil, že skutkové zistenia okresného súdu majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Uvedené správne skutkové zistenia okresného súdu aj podľa názoru krajského súdu opodstatňujú správnosť právneho názoru okresného súdu, podľa ktorého v zmysle § 76 ods. 3 Trestného zákona vzhľadom na správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nemožno od neho očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život.

S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že okresný súd postupoval správne a v súlade s ustanovením § 76 ods. 3 Trestného zákona, keď rozhodol o uložení ochranného dohľadu odsúdenému pričom súčasne uložil aj v zmysle ust. § 77 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona odsúdenému aj primerané obmedzenia a povinnosti.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.